

ANIVERSARIS

400 anys de la mort de Joan Brudieu

Enguany, a l'exaltació produïda pels pròxims esdeveniments culturals i esportius que s'han de celebrar properament a Espanya –els Jocs Olímpics de Barcelona'92, l'Expo de Sevilla o els actes organitzats per commemorar el 500è. aniversari del descobriment d'Amèrica– s'hi ha d'afegir la declaració del 1991 com a any d'en Wolfgang Amadeus Mozart en el 200 aniversari de la seva mort i, molt més proper a nosaltres, el mil·lenari de la Parròquia de Sant Andreu de Palomar. Tot plegat ha acaarat l'atenció absoluta de milions de persones d'arreu del món, provocant un seguit de notables oblits pel que fa als aniversaris d'altres persones reconegudes pels seus mèrits, tant artístics com polítics, socials, etc.; oblits que d'altra banda s'han anant solucionant al llarg de l'any: Vivaldi, Ignasi de Loiola i Sergei Prokofiev, per citar-ne alguns.

Nosaltres voldríem afegir a aquest rosari de celebracions encara una altra: el 400 aniversari de la mort de Joan Brudieu, mestre de capella de la Seu d'Urgell fins a la seva mort el 1591. Aquest gran músic ens ha llegat una petita producció musical, petita en quantitat (39 madrigals i 1 missa) però gran en qualitat fins al punt de trobar-se la seva obra a l'alçada d'altres contemporanis seus, com ara els catalans: el Canonge Vila, el mateix Mateu Fletxa, o els castellans: Antonio de Cabezón o el gran Tomás Luis de Victoria, noms prou coneguts dins el repertori renaixentista espanyol. Aquest músic fou descobert i estudiat per primer cop pel pare Higini Anglès a les darreries del segle passat, gràcies a la troballa, a l'arxiu del Monestir de l'Escorial, d'una edició dels madrigals feta a Barcelona el 1585, l'única completa fins ara, i del manuscrit de la "Missa Pro Defunctis"

descoberta pel mateix pare Anglès a l'arxiu de la Catedral de la Seu d'Urgell, ja ben entrat aquest segle.

La seva música, a diferència d'altres autors espanyols contemporanis és inspirada en models flamencs, els quals permeten una gran llibertat de mètode a l'hora de resoldre qüestions harmòniques, donant a la música d'en Brudieu una frescor i naturalitat molt aptes en aquest tipus de composició, el madrigal.

Obres de Joan Brudieu (c. 1520-1591)

Llibre de madrigals: 28 en text castellà i 11 en català, a 4 i 5 veus dividides en: Cantus I, Cantus II, Altus, Tenor i Bassus. Editat a Barcelona el 1585 i dedicat al Sereníssim Duc de Saboia, amb motiu del seu casament amb la Infanta Caterina d'Àustria, filla de Felip II.

Missa Pro Defunctis: Text llatí a 4 veus, dividides en Cantus, Altus, Tenor i Bassus, manuscrit de l'Arxiu Capitular de la Seu d'Urgell. Aquesta missa conté les parts següents: Introito, Kyrie, Graduale, In Memoria, Ofertorium, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei, Absolta.

Jordi Sacasas i Segura